

[Carl Petersen.]

Jeg kan ikke forstå partiet venstres standpunkt og dets vrede. For det første må man vel på forhånd gå ud fra, at der ikke i den aftale, der er sluttet, er fastsat nogen dato for, hvornår tinget må tage ferie. Aftalen kan vel højst tænkes at indeholde et løfte om forslaget gennemførelse i indeværende folketingsår, og det er det, der tilstræbes, ved at udvalget fortsætter sine drøftelser. Det kan derfor selv med den videste fortolkning ikke påstås, at regeringen har brudt en indgået aftale. Jeg synes derimod, dette vejer betydeligt mere til i bedømmelsen af, om lovforslaget kunne være gennemført samtidig med kornlovsforslaget: om forslaget kunne få en sådan behandling, at tinget kunne forsvare at gennemføre det. Af de oplysninger, udvalget har modtaget, ikke mindst dokumenterne fra monopoltilsynet, fremgår det klart, at det ikke som forudsat kan have med prisansættelsen at gøre, uden at der fastslås et eller andet kriterium. Jeg må dog gå ud fra, at denne situation ikke kan have været forudset ved de forhandlinger mellem parterne, som er gået forud; det må derfor være klart, at udvalget behøver mere tid til arbejdet, end hvis de i lovforslaget opstillede forudsætninger havde været til stede. Det kunne i denne situation med større ret hævdes, at grundlaget for den indgåede aftale er bristet, end at regeringen har brudt en indgået aftale.

Mit parti vil imidlertid ikke anvende denne fortolkning, men vil sagligt medvirke til at finde et kriterium, som bliver anvendeligt for monopoltilsynet til løsning af den opgave, der er tiltænkt det.

Jeg synes ikke, det kan komme som nogen overraskelse, at udgangen er blevet denne. Jeg erindrer om, at jeg ved første behandling gav udtryk for tvivl om, hvorvidt monopoltilsynet i henhold til monopolloven kunne løse den opgave at fastsætte priser på de vareområder, som lovforslaget omfatter. Jeg sluttede min tale med at sige, at jeg tilsagde mit partis medvirken til gennem et udvalgsarbejde at finde frem til en forsvarelig løsning af spørgsmålet, og jeg gentager dette tilsagn.

Jens Chr. Christensen: Som det fremgår af betænkningen, er vi fra venstres side enige

i forslag til lov om en kornordning. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at understrege, at de udtalelser, som blev fremsat ved forslaget første behandling angående brødpriiser i relation til prisen på brødkorn, fuldt ud er blevet bekræftet ved udvalgsbehandlingen. Vi har fået konstateret, at for hver gang rugprisen stiger 1 kr. pr. 100 kg, stiger et 2 kilos rugbrød med 1,35 øre eller mindre end $\frac{3}{4}$ øre pr. kg rugbrød. Vi har også fået konstateret, at i de sidste 3 år, hvor rugprisen har været den samme som fastsat i nærværende lovforslag, har de almindelige omkostningsstigninger betydet en stigning på 14 øre på et 2 kilos rugbrød eller lidt mere, end et 2 kilos rugbrød ville stige med en forhøjelse af rugprisen på 10 kr. pr. 100 kg. Det viser os klart, at det ikke er rugavlerne, der fordyrer brødet; fordyrelsen sker, som jeg sagde ved første behandling, af helt, helt andre årsager, og selv om rugen blev givet som gave, så ville prisen på et 2 kilos rugbrød kun kunne nedsættes med 67 øre eller ca. $\frac{1}{3}$ af den pris, det koster i udsalg.

Når vi fra vor side ikke har ønsket at stille forslag om en højere pris på brødkorn, er det, fordi vi kun betragter kornloven i sammenhæng med ændringen af bemyndigelsesloven, lov om afsætning af danske landbrugsvarer, ændringer, hvorefter landbruget skulle få adgang til at hjemtage produktionsprisen for de varer, der afsættes på hjemmemarkedet. Det er derfor uforståeligt for os, at regeringen har truffet den beslutning, at forslaget om ændringer i bemyndigelsesloven ikke skal gøres færdigt nu, inden folketinget tager sommerferie. Det er naturligt, at vi spørger: hvorfor? Jeg stiller ikke spørgsmålet, fordi det i lovforslaget indeholdte var en aftale mellem det samlede landbrug og regeringen, og den højtærede landbrugsminister gang på gang har udtalt, at blot der kom et enigt landbrug til regeringen, skulle dets ønsker blive opfyldt. Et sådant løfte, en sådan aftale, kan selvfølgelig ikke binde et folketing. Men jeg stiller spørgsmålet af den grund, at da bemyndigelseslovsforslaget for godt en måned siden var til behandling, var der ikke blot tale om et forslag fra den samlede regering, men det viste sig, at der var et stort flertal her i tinget for at gennemføre netop den lovgivning, som vi fra venstres